

beholdning bliver derefter kun lidt over 6 Millioner Kr., det vil sige, hvad der til Nød strækker til over for Statshusholdningens daglige Krav. De Beløb, som stadig maa være til Stede dels i Finanshovedkassen, dels paa Amtstuerne, dels paa alle Postkontorerne og dels paa de forskellige Etaters Udbetalingskontorer, udgøre netop et Beløb af 6 Millioner Kr., og det vil altsaa ses, at der intet er at tage af Kassebeholdningen mere til Dækning af Udgifter, der ikke kunne dækkes af de løbende Indtægter eller af Indtægterne i Almindelighed. Det vil derfor forstaaes, at der i det kommende Finansaar maa disponeres med stor Forsigtighed. Jeg havde, for at raade Bod paa disse uheldige Forhold, i det andet Ting fremsat et Forslag til Lov om Optagelse af et Statslaan, der ikke blot skulde give Midler til forskellige af de Jernbaneanlæg, som findes anførte paa disse Love og paa Finansloven, men tillige skulde regulere det før omtalte Forhold til Statsbanerne, saa at disse Indtægtsrestancer kunne indgaa i Kassebeholdningen. Dersom denne Lov var bleven vedtaget, vilde man i større Omfang have kunnet fyldestgøre alle de Krav, som Finansloven stiller i Retning af Udbetalinger; men som det nu er, vil det ses, at alle de budgetterede Foranstaltninger ikke ville kunne gennemføres, men at der i saa Henseende vil finde et ikke saa ringe Afslag Sted. Jeg har tidligere berørt, at det ogsaa gælder med Hensyn til de bevilgede Lønningsforskud, at disse kun vilde blive udbetalte, dersom den finansielle Status i Aarets Løb viser sig saa meget bedre end nu forudsat, og jeg vil yderligere endnu udtale, at ogsaa paa andre Omraader vil det være nødvendigt at tage Hensyn til den finansielle Status, som i Aarets Løb vil fremkomme, saaledes at Tilskud til offentlige Institutioner, der ellers pleje at udbetales straks i Finansaarets Begyndelse, i det kommende Aar først vil kunne udbetales i Løbet af Finansaaaret. Jeg tror derfor ogsaa, det maa fastholdes, at det vil være nødvendigt i det kommende Aar at indskrænke Udgifterne til Jernbaneanlæg og lignende Foranstaltninger, dersom der skal kunne tilvejebringes en fyldestgørende Balance i Statshusholdningen.

Jeg ønsker endnu kun at berøre et ved 2den Behandling omtalt Punkt, nemlig de meget omtalte Anmærkninger, for saa vidt de særlig vedrøre det Spørgsmaal, om den almindelige Lønningslov af 1870 skal finde Anvendelse paa de honorarlønnede

Stillinger. I saa Henseende er der i de sidste Dage fremkommet et nyt Datum, som jeg dog vil henlede Opmærksomheden paa. I det af mig fremsatte Forslag om et ekstraordinært Dyrtidstillæg fandtes i § 2 følgende Passus: „Tillæget tilkommer ogsaa den, der lønnes med Honorar, naar Honoraret er Vederlag for et vedvarende, fast Hverv.“ Denne Passus er udeladt i det Forslag, som blev fremsat i Folketinget ved privat Initiativ om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaaret 1901—02, medens § 2 i øvrigt fuldkommen stemmer med det af mig fremsatte Forslag, og paa min Forespørgsel erklæredes det udtrykkelig af Ordføreren i det andet Ting, at der ikke skal beregnes Lønningstillæg af Honorar. Det forekommer mig, at der herved er tilkendegivet, at den Opfattelse, Regeringen har hævdet, er rigtig, at almindelige Lønningslove ikke finde Anvendelse paa honorarlønnede Stillinger.

la Cour: Jeg skal, i Tilslutning til, hvad der blev udtalt af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hansen-Solevad) sige, at jeg deler aldeles hans Betragtninger og for Resten ogsaa kan slutte mig til det ærede kongevalgte Medlem (Hedemann), der før tog Ordet, med Hensyn til Utilstrækkeligheden af de Midler, der hvert Aar blive bevilgede til Militærbudgetterne. Jeg vil af den Grund afholde mig fra at stemme, ligesom jeg gjorde i Fjor.

Der er endnu et Punkt, som jeg, inden Finansloven forlader os, vil tale et Par Ord om — det hørte maaske mere hjemme ved første Behandling — nemlig Kristiansborg Slots Ruiner, der stadig ligge hen som en Skændsel for vort Land og for vor Hovedstad. Det vilde være ønskeligt, om vi kunde genoprejse det gamle Slot eller ogsaa helt skaffe det bort, for som det nu ligger i Ruiner midt paa en befærdet Plads, maa det vidne om Uenighed og Uarbejdsdygtighed hos Folket til at tage Initiativet til at faa *det* istandsat igen, som en Gang har været. Vi have en Gang for to Aar siden haft en Forhandling angaaende Kristiansborg Slots Genopførelse, men vi have ikke senere haft Lejlighed til at tale derom. Meningen er vel ikke, at vi skulle vente med at gøre noget, indtil Ruinen kan holde 25 Aars Jubilæum, og at vi saa muligt kunne begynde at skænke Midler til Vedligeholdelse af Ruinen, som vi for Øjeblikket skænke Penge til Vedligeholdelse af Kolding Slotsruin. Jeg synes dog, det er vel iøjnefaldende paa et saadant Punkt, her midt i vor Ho-